

Bruksela, dnia 14 października 2014 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 84/2014

Sprawozdanie z inicjatyw i opinii Komisji Europejskiej we wrześniu 2014 r.

(edukacja, badania naukowe, zatrudnienie, sport)

Bruksela, wrzesień 2014 r.

1. **EDUKACJA** - Badanie efektów programu Erasmus potwierdza, że unijny program wymiany studentów zwiększa możliwości zatrudnienia i mobilność zawodową
2. **BADANIA NAUKOWE** - Najlepsi młodzi naukowcy Europy wybrani w Warszawie
3. **BADANIA NAUKOWE** - „Jednolity rynek badań naukowych” w UE zależy teraz od reform krajowych: wyniki analizy
4. **BADANIA NAUKOWE** - Unijny projekt poszukiwania naturalnych zamienników dla materiałów syntetycznych
5. **BADANIA NAUKOWE** - Innowacyjne tkaniny sposobem na rozwój uprawy wodorostów w UE
6. **ZATRUDNIENIE** - Komisja z zadowoleniem przyjmuje nową sieć publicznych służb zatrudnienia, jako ważny krok na drodze do wdrożenia gwarancji dla młodzieży
7. **ZATRUDNIENIE** - Gwarancja dla młodzieży: jak wykorzystać fińskie doświadczenia
8. **ZATRUDNIENIE** - Gwarancja dla młodzieży: Komisja przeprowadza przegląd 18 projektów pilotażowych
9. **ZATRUDNIENIE** - Mobilność pracowników pomoże sprostać wyzwaniom związanym z kwalifikacjami siły roboczej i wyzwaniom demograficznym w UE
10. **ZATRUDNIENIE** - Praca przymusowa: Komisja wzywa kraje UE do wdrożenia nowego protokołu MOP
11. **SPORT** - Kolejny krok naprzód w walce z ustawianiem wyników zawodów sportowych

1. EDUKACJA - Badanie efektów programu Erasmus potwierdza, że unijny program wymiany studentów zwiększa możliwości zatrudnienia i mobilność zawodową

Młodzi ludzie, którzy studiują lub odbywają staż za granicą, nie tylko zdobywają wiedzę w konkretnych dziedzinach, ale także doskonalą swoje kluczowe umiejętności przekrojowe, które są wysoce cenione przez pracodawców. **Nowe badanie na temat efektów unijnego programu wymiany studentów Erasmus** pokazuje, że absolwenci z doświadczeniem międzynarodowym znacznie lepiej radzą sobie na rynku pracy. W ich przypadku ryzyko długotrwałego bezrobocia jest o połowę mniejsze w porównaniu z absolwentami, którzy nie studiowali ani nie odbywali stażu za granicą. Co więcej, pięć lat po ukończeniu studiów stopa bezrobocia jest w tej grupie niższa o 23 proc. Badanie to, którego wyniki zestawione zostały przez niezależnych ekspertów, jest największym badaniem tego typu i uczestniczyło w nim blisko 80 tys. respondentów, w tym studenci i przedsiębiorcy.

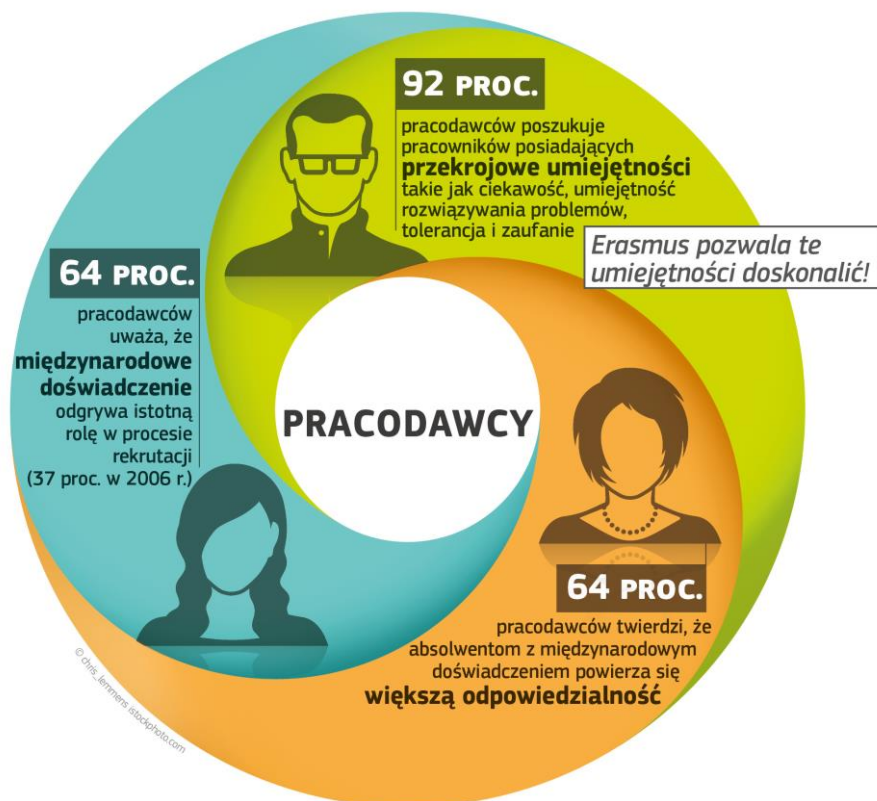
ZATRUDNIENIE I ROZWÓJ KARIERY

STUDENCI ERASMUSA

„Wyniki badania efektów programu Erasmus są niezwykle znaczące w kontekście niedopuszczalnie wysokiego poziomu bezrobocia wśród młodych osób w UE. Przesłanie jest wyraźne: jeśli odbędziecie studia lub staż za granicą, zwiększą się wasze szanse na zdobycie pracy. Nowy program Erasmus+ będzie w latach 2014–2020 oferować stypendia unijne dla czterech milionów osób, dając im możliwość poznania życia w innym kraju poprzez studia, staż, nauczanie lub wolontariat”, powiedziała **Androulla Vassiliou**, europejska komisarz ds. edukacji, kultury, wielojęzyczności i młodzieży.

ZATRUDNIENIE I ROZWÓJ KARIERY

Z nowego badania wynika, że podejmując decyzję o zatrudnieniu, 92 proc. pracodawców wybiera osoby o doskonalonych przez ten program cechach osobowości, takich jak tolerancja, zaufanie, umiejętność rozwiązywania problemów, ciekawość, znajomość własnych mocnych/słabych stron. Testy przeprowadzone przed okresami wymiany za granicą i po nich pokazują, że u studentów, którzy uczestniczyli w programie Erasmus, te cechy osobowości ujawniają się silniej jeszcze przed wyjazdem na wymianę; po powrocie różnica ta zwiększa się w porównaniu z innymi studentami o średnio 42 proc.

PRAKTYKA ZAWODOWA

Prawie 1 na 10 stażystów programu Erasmus, którzy odbyli praktykę zawodową, założyło **własne przedsiębiorstwo**, a **3 spośród 4** zamierza to zrobić lub rozważyć taką możliwość.

Więcej niż 1 na 3 stażystów Erasmusa otrzymał propozycję pracy w przedsiębiorstwie, w którym odbywał staż.

Studenci korzystający ze stypendiów programu Erasmus mogą wybrać, czy chcą za granicą studiować czy odbyć staż. Ze sprawozdania wynika, że ponad jednej trzeciej stażystów programu Erasmus składana jest oferta pracy w przedsiębiorstwie, w którym odbywali staż. Osoby odbywające staż za granicą wykazują także większy stopień przedsiębiorczości niż ich pozostający w kraju rówieśnicy: jedna na dziesięć osób założyła własne przedsiębiorstwo, a ponad trzy spośród czterech ma takie plany lub zakłada taką możliwość. Osoby te mogą także liczyć na szybszy awans; według 64 proc. pracodawców pracownikom z międzynarodowym doświadczeniem powierza się większą odpowiedzialność.

Erasmus nie tylko zwiększa perspektywy kariery, ale również daje studentom możliwość poszerzenia horyzontów i pogłębienia więzi społecznych. 40 proc. spośród nich zmieniło po otrzymaniu dyplomu kraj zamieszkania lub pracy co najmniej raz; stanowi to niemal dwa razy więcej przypadków w porównaniu z tymi, którzy podczas studiów nie byli mobilni. Podczas gdy 93 proc. studentów mających międzynarodowe doświadczenie może sobie wyobrazić w przyszłości życie za granicą, dla osób, które w trakcie studiów przebywają w tym samym kraju, odsetek ten wynosi tylko 73 proc.

ŻYCIE MIĘDZYNARODOWE

Jest też bardziej prawdopodobne, że byli studenci Erasmusa będą mieć międzynarodowe kontakty: 33 proc. byłych studentów Erasmusa ma partnera z innego kraju, podczas gdy dla tych, którzy studiowali w kraju, odsetek ten wynosi 13 proc.; 27 proc. studentów Erasmusa poznaje swojego długoletniego partnera właśnie podczas pobytu na stypendium. Na tej podstawie Komisja szacuje, że od roku 1987 parom, które poznały się, uczestnicząc w programie Erasmus, urodziło się około miliona dzieci.

W ciągu najbliższych siedmiu lat (2014-2020) nowy program Erasmus+ zapewni możliwość wyjazdu za granicę 4 mln osób, w tym 2 mln studentów i 300 tys. pracowników uczelni. Ponadto z programu sfinansowana będzie wymiana z udziałem pozaeuropejskich krajów partnerskich dla 135 tys. studentów i pracowników akademickich. Erasmus+ będzie jeszcze bardziej dostępny dzięki zwiększonemu wsparciu językowemu oraz bardziej elastycznym przepisom oraz dodatkowemu wsparciu dla osób o specjalnych potrzebach, ze środowisk znajdujących się w niekorzystnej sytuacji lub z regionów oddalonych geograficznie.

- **Kontekst**

W swojej [strategii dotyczącej modernizacji szkolnictwa wyższego](#) Komisja podkreśliła konieczność zwiększenia szans studentów na zdobycie umiejętności dzięki studiom lub stażom za granicą. Unijny cel dotyczący ogólnej mobilności studentów do końca obecnego dziesięciolecia wynosi co najmniej 20 proc. Obecnie dzięki wsparciu ze środków publicznych lub prywatnych około 10 proc. unijnych studentów studiuje lub odbywa staż za granicą. Około 5 proc. otrzymuje stypendium w ramach programu Erasmus. (Informacje opracowane zostały na podstawie najnowszych dostępnych danych Eurostatu za lata 2011–2012, z których wynika, że liczba absolwentów w krajach uczestniczących w programie Erasmus wyniosła ponad 5,35 mln, a liczba studentów uczestniczących w programie Erasmus prawie 253 tys.).

Badanie miało charakter zarówno ilościowy, jak i jakościowy. Sondaże internetowe objęły 34 krajów (państwa członkowskie UE, były jugosłowiańską republikę Macedonii, Islandię, Liechtenstein, Norwegię, Szwajcarię, Turcję). Prze analizowano odpowiedzi od ponad 75 tys. studentów i absolwentów, z czego ponad 55 tys. studiowało lub odbywało staż za granicą. Ponadto w sondażach internetowych udział wzięło 5 tys. pracowników, 1 tys. instytucji szkolnictwa wyższego oraz 650 pracodawców (55 proc. z MŚP). Badanie jakościowe skoncentrowane było na ośmiu zróżnicowanych pod względem wielkości i lokalizacji krajach: Bułgaria, Republika Czeska, Finlandia, Niemcy, Litwa, Portugalia, Hiszpania i Zjednoczone Królestwo. Obejmowało ono wizyty w terenie, wywiady, grupy dyskusyjne i warsztaty instytucjonalne.

Badanie efektów programu Erasmus przeprowadzone zostało przez niezależne konsorcjum ekspertów pod przewodnictwem „CHE Consult“, we współpracy z organizacjami „Brussels Education Services“, „Compostela Group of Universities“ oraz „Erasmus Student Network“.

Erasmus+, nowy program na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu, zainicjowano w styczniu 2014 r., przy czym całkowity budżet na następnych siedem lat wynosi prawie 15 mld euro, co stanowi wzrost o 40 proc. w stosunku do poprzedniego poziomu.

- **Więcej informacji:**

Notatka MEMO/14/534: http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-14-534_en.htm

Komisja Europejska - Erasmus+ programme:
http://ec.europa.eu/education/opportunities/higher-education/index_en.htm

Sprawozdanie końcowe: Erasmus Impact Study (w jęz. angielskim):
http://ec.europa.eu/education/library/study/2014/erasmus-impact_en.pdf

Liczba studentów lub stażystów wyjeżdżających w ramach programu Erasmus w roku akademickim 2012-2013 w podziale na państwa:
http://ec.europa.eu/education/library/statistics/ay-12-13/annex-6_en.pdf

Znani absolwenci programu Erasmus – przykłady ciekawych karier:
http://ec.europa.eu/education/library/statistics/ay-12-13/annex-5_en.pdf

2. BADANIA NAUKOWE - Najlepsi młodzi naukowcy Europy wybrani w Warszawie

Przez cały tydzień w Bibliotece Uniwersytetu Warszawskiego roiło się od młodych obiecujących naukowców. 110 badaczy w wieku od 14 do 20 lat przedstawiało swoje projekty w nadziei, że zrobią one wrażenie na międzynarodowym jury. Ta zacięta rywalizacja odbyła się w ramach 26. edycji [Konkursu Prac Młodych Naukowców Unii Europejskiej](#), zakończonego 23 września 2014 r. ceremonią wręczenia nagród. Oprócz satysfakcji z miana najlepszych naukowców w Europie zwycięzcom przypadła do podziału pula nagród w wysokości 62,5 tys. euro, a także inne atrakcyjne wyróżnienia, takie jak wyjazdy naukowe.

Laureatami trzech pierwszych nagród w wysokości 7 tys. euro zostali: João Pedro Estácio Gaspar Gonçalves de Araújo z Portugalii za projekt „Naturalna charakterystyka półkrat pasów prostokątnych i grup o wykładniku 2”, Mariana De Pinho Garcia i Matilde Gonçalves Moreira da Silva z Portugalii za projekt „Inteligentne ślimaki” oraz Luboš Vozdecký z Czech za

projekt „Tarcie toczne”. Drugą nagrodę otrzymali w tym roku uczestnicy z Irlandii, Bułgarii i Słowenii za oryginalne projekty w dziedzinie matematyki i chemii. Trzy trzecie nagrody przyznano projektom z Litwy, Wielkiej Brytanii i Niemiec.

W konkursie przyznano również nagrodę za współpracę międzynarodową dla najlepszego projektu przygotowanego przez zespół z zaproszonych krajów, które podpisały umowy o współpracy naukowej i technologicznej z UE: USA, Kanady, Chin, Nowej Zelandii, Korei Południowej i Szwajcarii. Nagroda ta, stanowiąca wyraz korzyści z międzynarodowej współpracy naukowej, przypadła Ericowi Gilesowi Schertenleibowi ze Szwajcarii za projekt „Strumień i błona – o interakcji strumienia laminarnego i błony mydlanej”.

Máire Geoghegan-Quinn, europejska komisarz ds. badań, innowacji i nauki, powiedziała: „Jestem pod ogromnym wrażeniem poziomu prac zgłoszonych do tego konkursu. Gratuluję wszystkim uczestnikom. Różnorodność idei sprzyja badaniom i innowacji, musimy więc umożliwić młodym ludziom swobodę w rozwijaniu swoich pomysłów i nieskrępowaną twórczość. Musimy także zachęcać więcej kobiet do zainteresowania się nauką i technologią. Oto prawdziwe wyzwania dla naszych systemów edukacji”.

W ramach konkursu w Warszawie przedstawiono 77 projektów z 36 krajów, wśród których są państwa członkowskie UE, kraje stowarzyszone oraz inne kraje. Wszystkie projekty zdobyły uprzednio pierwsze nagrody w krajowych konkursach naukowych w poszczególnych dziedzinach. Projekty dotyczyły szerokiego spektrum zagadnień naukowych: od biologii, fizyki, chemii, przez informatykę, nauki społeczne, nauki o środowisku, matematykę, materiałoznawstwo i inżynierię aż po medycynę. W tym roku jury, w którego skład weszło 18 specjalistów międzynarodowej rangi z różnych dziedzin nauki, przewodniczył dr Henrik Aronsson z Uniwersytetu w Göteborgu.

- **Kontekst**

Konkurs Prac Młodych Naukowców Unii Europejskiej został zorganizowany po raz pierwszy przez Komisję Europejską w 1989 r., aby wspierać współpracę i wymianę doświadczeń między młodymi naukowcami oraz aby dać im możliwość prowadzenia działań badawczych pod opieką najwybitniejszych naukowców z całej Europy. Pierwsza edycja konkursu odbyła się w Brukseli i od tego czasu organizowano go w 24 różnych miastach europejskich.

Celem konkursu jest wsparcie starań uczestniczących w nim państw o zachęcenie młodych ludzi do podejmowania studiów w zakresie nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki oraz poświęcenia się pracy naukowej i badawczej. Liczba młodych naukowców biorących udział w konkursie wzrosła z 59 w pierwszej edycji w 1989 r. do 110 w tym roku. Rekordową liczbę uczestników – 137 – miał konkurs w Paryżu w 2009 r. Zwycięzcy poprzednich edycji pracują dzisiaj w prestiżowych ośrodkach badawczych, takich jak Europejska Agencja Kosmiczna i CERN. Jeden z tegorocznych laureatów Medalu Fieldsa, prof. Martin Hairer, zdobył nagrodę w konkursie w 1991 r.

Odsetek uczestniczek konkursu odzwierciedla szerszy problem niewystarczającej reprezentacji kobiet w obszarze nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki. W bieżącym roku nieco mniej niż 37 proc. uczestników konkursu stanowiły kobiety (41 uczestniczek i 69 uczestników). W 1997 r. udział kobiet w konkursie przekroczył po raz pierwszy 30 proc. i od tamtej pory utrzymywał się zwykle między 30 a 35 proc., osiągając w 2005 r. najwyższy poziom 41 proc. W ciągu 26 lat nagrody zdobyły 183 dziewczęta i 614 chłopców.

Szczegółowe informacje na temat tegorocznego konkursu można znaleźć na stronie: <http://media.eucys2014.pl>. Wszystkie trzy zespoły, którym przyznano pierwsze nagrody, otrzymały po 7 tys. euro, zaś zdobywcy drugiego i trzeciego miejsca odpowiednio po 5 tys. i 3,5 tys. euro. Wśród innych przyznanych nagród znalazły się wyjazdy na Międzynarodowe Forum Naukowe dla Młodzieży w Londynie i na Międzynarodowe Seminarium Naukowe dla Młodzieży w Sztokholmie, nagrody od sponsorów prywatnych, takie jak wyjazdy do USA na targi Intel ISEF, jak również nagrody od ośrodka badawczego Komisji Europejskiej: Wspólnego Centrum Badawczego, od ogólnoeuropejskiej organizacji badawczej Euroforum oraz od Europejskiego Urzędu Patentowego.

Więcej informacji na temat konkursu i zwycięzców poprzednich edycji można znaleźć na stronie: http://ec.europa.eu/research/youngscientists/index_en.cfm

3. BADANIA NAUKOWE - „Jednolity rynek badań naukowych” w UE zależy teraz od reform krajowych: wyniki analizy

Dzięki współpracy państw członkowskich, środowiska naukowego i Komisji w ramach partnerstwa na rzecz realizacji europejskiej przestrzeni badawczej osiągnięto duże postępy. Na

poziomie europejskim stworzono warunki sprzyjające tworzeniu **europejskiej przestrzeni badawczej (EPB)**, która umożliwi swobodny przepływ naukowców i wiedzy naukowej. Teraz, aby EPB zaczęła działać, odpowiednie reformy muszą wdrożyć państwa członkowskie. Tak brzmi najważniejszy wniosek z najnowszego **sprawozdania z postępów w realizacji EPB**, opublikowanego 16 września 2014 r. przez Komisję Europejską. W sprawozdaniu przedstawiono zaktualizowane dane uzupełniające zeszłoroczny przegląd oraz sprawozdania z poszczególnych krajów, przedstawiające w skrócie stopień wdrożenia EPB w terenie, zwłaszcza na poziomie organizacji badawczych.

Unijna komisarz ds. badań, innowacji i nauki, **Máire Geoghegan-Quinn**, powiedziała: W ostatnich latach osiągnęliśmy duże postępy w realizacji Europejskiej Przestrzeni Badawczej. Państwa członkowskie i organizacje badawcze muszą teraz dotrzymać swoich zobowiązań i przeprowadzić odpowiednie reformy. Komisja będzie w miarę możliwości wspierać te działania, również finansowo, inwestując 80 mld euro ze środków nowego programu w zakresie badań naukowych i innowacji »Horyzont 2020«. Należy podkreślić, że aby zwiększyć wpływ na poziomie UE, należy w dużo większym stopniu skoordynować działania na poziomie krajowym i unijnym.

Zrealizowano następujące inicjatywy określone w komunikacie w sprawie EPB:

- państwa członkowskie w coraz większym stopniu podejmują działania wspierające EPB i uwzględniają je w krajowych programach reform;
- UE włączyła EPB do europejskiego semestru. W ramach programu „Horyzont 2020” Unia zapewnia też znaczne środki finansowe na rzecz działań związanych z EPB, takich jak promowanie otwartej rekrutacji, otwartego dostępu do publikacji i danych oraz równouprawnienia płci;
- organizacje badawcze, takie jak podmioty finansujące badania i instytucje prowadzące badania, zdecydowanie popierają program działań na rzecz europejskiej przestrzeni badawczej;
- wprowadzony niedawno mechanizm monitorowania EPB dostarcza coraz lepszych danych, na podstawie których ocenić można wyniki na poziomie państw członkowskich i instytucji.

Jak wynika z analizy, warunki urzeczywistnienia EPB [określone](#) przez Komisję w 2012 r., już istnieją.

Równocześnie na poziomie państw członkowskich, jak i na poziomie instytucjonalnym można nadal zaobserwować duże różnice. Przykładowo konkurencyjne finansowanie projektów

występuje we wszystkich państwach członkowskich, jednak zakres, w jakim jest ono stosowane w poszczególnych krajach, jest bardzo zróżnicowany. Ponad połowa państw członkowskich wprowadziła też inicjatywy wspierające równouprawnienie płci w sferze badań naukowych, jednak rzeczywiste zmiany w tej dziedzinie następują zbyt wolno. Chociaż w sprawozdaniu stwierdzono, że nie ma jednego sposobu realizacji EPB, jasno wynika z niego, że europejska przestrzeń badawcza jest najbardziej skuteczna i pożyteczna, gdy wprowadzi się odpowiednie środki krajowe.

Państwa członkowskie mają obowiązek przedstawienia do połowy 2015 r. krajowych planów działania, określających poszczególne etapy wdrażania europejskiej przestrzeni badawczej. Komisja, zainteresowane organizacje badawcze oraz państwa członkowskie spotkają się w Brukseli w marcu 2015 r., aby podsumować wyniki działań.

- **Kontekst**

Europejska przestrzeń badawcza powinna zapewnić naukowcom, instytucjom badawczym i przedsiębiorstwom większą mobilność oraz zachęcić do intensywniejszej konkurencji i współpracy transgranicznej. Działania te wzmocnią systemy badawcze państw członkowskich, zwiększą ich konkurencyjność i umożliwią im skuteczniejszą współpracę służącą znajdowaniu rozwiązań dla najpoważniejszych wyzwań społecznych.

Przywódcy państw członkowskich UE wielokrotnie podkreślali znaczenie dokończenia budowy europejskiej przestrzeni badawczej, a w konkluzjach Rady Europejskiej z lutego 2011 r. i marca 2012 r. ustalili termin jej utworzenia na 2014 r. W związku z powyższym Komisja zaproponowała „**Wzmocnione partnerstwo w ramach europejskiej przestrzeni badawczej na rzecz doskonałości i wzrostu gospodarczego**”. W dokumencie tym określono działania, jakie powinny podjąć państwa członkowskie, zainteresowane strony i Komisja Europejska, aby zrealizować europejską przestrzeń badawczą (EPB). Postępy ocenia się w oparciu o pięć następujących priorytetów: skuteczność krajowych systemów badawczych; współpraca międzynarodowa; otwarty rynek pracy dla naukowców; równouprawnienie płci i uwzględnianie aspektu płci w badaniach naukowych; optymalny obieg i transfer wiedzy naukowej.

Europejska przestrzeń badawcza już teraz ma korzystny wpływ na wyniki państw członkowskich i instytucji naukowo-badawczych. Sprawozdanie potwierdza, że:

- otwarte i atrakcyjne systemy badawcze są bardziej innowacyjne;

- liczba publikacji i wniosków o udzielenie patentu przypadających na jednego naukowca jest większa w instytucjach badawczych wprowadzających EPB – zatem instytucje te wytwarzają więcej wiedzy;
- oddziaływanie badań prowadzonych przez mobilnych naukowców jest blisko o 20 proc. większe niż tych, którzy nigdy nie pracowali za granicą.

Informacje zawarte w sprawozdaniu z postępów w ramach EPB pochodzą z różnych źródeł, w szczególności z krajowych programów reform za rok 2014. Komisja dokonała również przeglądu organizacji finansujących i prowadzących badania we wszystkich państwach członkowskich i w krajach stowarzyszonych z programem UE w dziedzinie badań. Informacje te uzupełniono danymi z badania [MORE 2](#) i z [tablicy wyników Unii innowacji z 2014 r.](#)

W wyniku monitorowania EPB dostępne są dane dotyczące postępów działań politycznych w dziedzinie EPB. Jednak fakt, że gromadzenie danych często opiera się na zasadzie dobrowolności, ogranicza ich przydatność jako podstawy do kształtowania polityki. W przyszłości konieczne będzie określenie i dopracowanie istotnych komponentów danych oraz umożliwienie zmiany sposobu ich gromadzenia. Komisja zainicjuje debatę z państwami członkowskimi na temat najlepszego poziomu koordynacji i wzajemnego dostosowania krajowych strategii w zakresie badań naukowych oraz na temat łączenia funduszy w dziedzinie wyzwań społecznych, aby zwiększyć wpływ działań w tej sferze na poziomie UE.

- **Dodatkowe informacje**

Sprawozdanie z postępu prac w ramach EPB za 2014 r.:
http://ec.europa.eu/research/era/eraprogress_en.htm

Europejska przestrzeń badawcza: http://ec.europa.eu/research/era/index_en.htm

Portal Euraxess: <http://ec.europa.eu/euraxess/>

„Wzmocnione partnerstwo w ramach europejskiej przestrzeni badawczej na rzecz doskonałości i wzrostu gospodarczego”:

<http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2012/PL/1-2012-392-PL-F1-1.Pdf>

4. BADANIA NAUKOWE - Unijny projekt poszukiwania naturalnych zamienników dla materiałów syntetycznych

Finansowany przez UE projekt AGROCOS to wyprawa w świat roślin w poszukiwaniu naturalnych substytutów dla składników syntetycznych obecnie stosowanych w kosmetykach

i produktach agrochemicznych, takich jak środki owadobójcze, chwastobójcze i grzybobójcze.

[AGROCOS](#), polegający na badaniu cząsteczek pochodzenia naturalnego w poszukiwaniu naturalnych składników nowej generacji, ma utorować drogę innowacyjnym produktom, które będą odpowiedzią na obawy konsumentów o wpływ składników syntetycznych na ich zdrowie i środowisko. Projekt wpisuje się w unijną strategię przemiany społecznej, w wyniku której potrzeby zarówno konsumentów, jak i przemysłu będą w większym stopniu zaspokajane z wykorzystaniem odnawialnych, trwałych zasobów biologicznych.

Projekt kończy się we wrześniu 2014 r., a do tej pory naukowcy znaleźli 30 obiecujących cząsteczek. Są one obecnie testowane przez partnerów handlowych konsorcjum – Korres, greckiego producenta kosmetyków naturalnych i niemiecki BASF, jednego z największych na świecie producentów chemikaliów.

Obecnie Korres testuje pięć cząsteczek o właściwościach przeciwutleniających w połączeniu z substancją chroniącą przed promieniowaniem ultrafioletowym i innymi związkami zapobiegającymi hiperpigmentacji, powszechnie znanej jako plamy starcze.

Spółka opracowała już związki i znormalizowane ekstrakty w skali pilotażowej. W ciągu najbliższych dwóch lat Korres planuje wprowadzenie nowej linii produktów opartych na badaniach w ramach projektu AGROCOS.

Jak powiedziała **Lena Korres**, dyrektor ds. rozwoju marki, projekt dał firmie możliwość dostępu do szerokiego zakresu wiedzy specjalistycznej i potencjalnych składników. „Jest to dla nas fantastyczna szansa, ponieważ zyskamy nie tylko konkretne składniki, lecz również dostęp do obszernej listy składników wyszczególniającą zalety każdego z nich i sposób, w jaki mogą one zostać wykorzystane w kosmetykach” – dodała.

Tymczasem BASF testuje związki o właściwościach owadobójczych, grzybobójczych i chwastobójczych. Rosnący popyt na żywność organiczną stwarza pilne zapotrzebowanie na naturalne pestycydy, które mogą być stosowane na roślinach znakowanych jako „ekologiczne”. Naturalne substytuty dla pestycydów są zazwyczaj również mniej toksyczne dla ludzi, gleby i środowiska naturalnego. Zwykle oddziałują one wyłącznie na docelowe szkodniki i związane z nimi organizmy, nie stanowiąc zagrożenia dla innych zwierząt. Bardzo często są także biodegradowalne.

Badania w ramach AGROCOS oparte są na „poszukiwaniach biologicznych” (ang. bio-prospecting) czyli technice wyszukiwania cennych związków w gatunkach występujących w naturze. W przypadku AGROCOS oznacza to wyodrębnianie spośród cząsteczek roślinnych takich, które posiadają właściwości pożądane w kosmetykach lub pestycydach.

Máire Geoghegan-Quinn, komisarz do spraw badań, innowacji i nauki, powiedziała: „AGROCOS to wspaniały przykład tego, jak finansowanie unijne może inspirować do innowacyjnych badań, które pobudzają konkurencyjność, wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy w Europie, a jednocześnie chronią zdrowie ludzkie oraz środowisko. Będziemy w dalszym ciągu inwestować w tego typu badania i innowacje w ramach nowego unijnego programu „Horyzont 2020.”

W ramach AGROCOS stworzono również listę 3 600 bioaktywnych ekstraktów uzyskiwanych z około 1 800 gatunków roślin. Będzie ona dostępna do wglądu, aby inni naukowcy i przedsiębiorstwa prywatne mogli wyszukiwać w niej cząsteczki do wykorzystania w przemyśle. Partner projektu, firma BRUKER Biospin z siedzibą w Niemczech, rozważa komercjalizację narzędzia opracowanego w ramach projektu do wyszukiwania znanych naturalnych związków w ekstraktach roślinnych.

„Do czasu zakończenia projektu nowe związki pochodzące ze światowych zasobów różnorodności biologicznej mają być dostępne do wykorzystania jako nowe składniki w produktach kosmetycznych”, powiedziała koordynatorka projektu Leandros Skaltsounis z Uniwersytetu Narodowego im. Kapodistrias w Atenach. „W dziedzinie chemikaliów rolniczych zaś oczekujemy, że te obiecujące związki będą stanowić punkt wyjścia do opracowania bardziej specjalistycznych środków agrochemicznych.”

- **Kontekst**

W projekcie AGROCOS, wspieranym ze środków UE kwotą 2,9 mln euro, uczestniczą firmy Korres, BASF i Bruker Biospin oraz sześć ośrodków badawczych i uczelni z Francji, Grecji, Panamy, Republiki Południowej Afryki i Szwajcarii.

Projekt otrzymuje finansowanie w ramach [siódmego programu ramowego Unii Europejskiej na rzecz badań i rozwoju technologicznego](#) (2007–2013).

W dniu 1 stycznia br. UE uruchomiła nowy program w zakresie badań naukowych i innowacji pod nazwą „Horyzont 2020”. W ciągu najbliższych siedmiu lat prawie 80 mld euro zostanie zainwestowanych w projekty z zakresu badań naukowych i innowacji w celu wspierania konkurencyjności gospodarczej Europy i poszerzenia granic wiedzy człowieka. Środki z unijnego budżetu na badania są przeznaczane na poprawę warunków życia w takich dziedzinach jak zdrowie, środowisko, transport, żywność i energia. Zawieranie partnerstw badawczych z sektorem farmaceutycznym, lotniczym i kosmonautycznym, samochodowym i elektronicznym stanowi także zachętę dla sektora prywatnego do inwestowania w celu wsparcia przyszłego wzrostu i tworzenia miejsc pracy dla specjalistów. Program „Horyzont 2020” będzie w jeszcze większym stopniu skoncentrowany na przekształcaniu wybitnych pomysłów w produkty, procesy i usługi rynkowe.

- **Dodatkowe informacje**

AGROCOS: <http://www.agrococ.eu/>

Film na kanale Euronews: <https://www.youtube.com/watch?v=J8um0H99bY4>

Strona internetowa programu „Horyzont 2020”: <http://ec.europa.eu/programmes/horizon2020/>

5. BADANIA NAUKOWE - Innowacyjne tkaniny sposobem na rozwój uprawy wodorostów w UE

Wodorosty morskie są ważnymi, lecz niewykorzystywanymi w pełni zasobami mogącymi stanowić składnik żywności i pasz, biochemikaliów i biopaliw. Do tej pory trudno jednak było o wydajne zbiory na dużą skalę. Ale to już przeszłość. W ramach finansowanego przez UE projektu **AT~SEA** opracowano zaawansowane materiały włókiennicze, które pozwolą uzyskać wysokie plony z dryfujących wodorostów morskich i umożliwią ich łatwą, zmechanizowaną uprawę.

Koordynator projektu Bert Groenendaal z belgijskiego przedsiębiorstwa Sioen Industries stwierdził, że uprawy wodorostów na dużą skalę, możliwe dzięki nowym materiałom włókienniczym, mogą przyczynić się do stworzenia wartego miliardy euro przemysłu w Europie – a tym samym do wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy. Sioen jest jednym z siedmiu przedsiębiorstw zaangażowanych w projekt, obok czterech ośrodków badawczych.

Groenendaal powiedział: „Potencjał ekonomiczny wodorostów jest ogromny. Przedsiębiorstwa są zainteresowane wodorostami do wielu różnych zastosowań, takich jak produkcja żywności oraz dodatków do żywności, dodatków do pasz dla zwierząt, chemikaliów, a nawet paliw.”

Máire Geoghegan-Quinn, komisarz do spraw badań, innowacji i nauki, powiedziała: „AT~SEA jest tylko jednym z wielu przykładów tego, jak finansowanie unijne ułatwia naukowcom i firmom prywatnym współpracę, której owocem są innowacje. Badania w tej dziedzinie pozwolą unijnym przedsiębiorstwom w wydajny sposób uprawiać cenne zasoby i pomogą im konkurować na globalnych rynkach „Horyzont 2020”, nowy program badań, którego środki wynoszą 80 mld euro, pomaga przedsiębiorstwom szybko i opłacalnie przenosić pomysły z laboratoriów prosto na rynek“.

W wyniku testów tkanin konsorcjum AT~SEA, prowadzonych w ośrodkach badawczych w Solund w Norwegii, Oban w Szkocji i Galway w Irlandii, uzyskano do 16 kg mokrej masy wodorostów na metr kwadratowy – trzy do pięciu razy więcej niż w przypadku tradycyjnych upraw wodorostów.

Obecnie wodorosty morskie uzyskuje się ze zbiorów wodorostów dziko rosnących lub z hodowli z wykorzystaniem lin. Żadna z tych metod nie pozwala zwiększyć produkcji, gdyż obydwie są pracochłonne i przynoszą stosunkowo niskie plony.

Zespół projektowy opracował materiały włókiennicze, które mogą utrzymać dużą ilość wodorostów morskich, przy czym nie rozrywają się ani nie przyciągają niepożądanych roślin lub mięczaków. Utworzone z materiałów ekologicznych powłoki na materiałach włókienniczych chronią młode wodorosty i pobudzają ich wzrost.

Tkaniny są odpowiednie do produkcji dużych mat o grubości 1 mm, na których wodorosty morskie rosną kilka metrów pod powierzchnią wody. Kiedy wodorosty osiągną swój pełny rozmiar, zainstalowane na statkach maszyny odcinają rośliny od mat i przenoszą do elastycznych zbiorników wykonanych z zaawansowanych tkanin konsorcjum AT~SEA.

We wrześniu 2014 r. AT~SEA rozpocznie hodowlę na 200 m kwadratowych mat w każdym z trzech ośrodków badawczych. Celem jest ocena możliwości wykorzystania ich w celach komercyjnych. Groenendaal szacuje, że kiedy konsorcjum udoskonali swoje technologie, plony mogą wzrosnąć do 20-25 kg na metr kwadratowy.

Konsorcjum AT~SEA złożyło wniosek o patent dla swoich materiałów włókienniczych. Po zakończeniu projektu w lipcu 2015 r. konsorcjum planuje utworzenie 2-3 hektarowej hodowli przez spółkę handlową, która ma być firmą odpryskową AT~SEA.

W ramach projektu, oprócz hodowli wodorostów morskich, przewidziano również komercyjne zastosowania dla tkanin. Obejmują one inne rodzaje akwakultury oraz elastyczne pojemniki do przewozu wody słodkiej drogą morską.

Wodorosty mają wiele potencjalnych zastosowań. Niektóre z nich są źródłem biochemikaliów do produkcji leków, kosmetyków naturalnych i nawozów organicznych. Inne są obiecujące w kontekście zrównoważonej produkcji biopaliw, jeżeli odławia się je w ilościach potrzebnych do produkcji przemysłowej.

Żywność i składniki żywności to kolejny potencjalny sposób ich wykorzystania. Niektóre gatunki są hodowane ekstensywnie w krajach azjatyckich do bezpośredniego spożycia. Tu, w Europie, żywność przetworzona, taka jak mleko czekoladowe, jogurty, napoje zdrowotne i piwo zawierają polisacharydy z wodorostów morskich, np. agary, karageny i alginiany w charakterze spoiw lub emulgatorów. Z wodorostów można również pozyskiwać wartościowe tłuszcze i białka, substancje żelujące, witaminy i minerały do produkcji żywności.

Uprawy wodorostów morskich na dużą skalę miałyby również pozytywny wpływ na ekosystem oceanu. Wodorosty hodowlane mogą przyczynić się do pochłaniania CO₂ z wody morskiej i odpadowych związków odżywczych z pobliskich farm rybnych. Stanowią one również bezpieczne siedliska dla dziko żyjących ryb i skorupiaków, które w innym przypadku byłyby zagrożone odłowieniem.

- **Kontekst**

Projekt AT~SEA, otrzymujący wsparcie w wysokości 3,4 mln euro ze środków unijnych, skupia sześć MŚP, jedną dużą firmę i cztery ośrodki badawcze z Belgii, Hiszpanii, Holandii, Irlandii, Maroka, Norwegii, Portugalii i Wielkiej Brytanii.

Projekt otrzymuje finansowanie w ramach **siódmego programu ramowego Unii Europejskiej na rzecz badań i rozwoju technologicznego (2007–2013)**.

W dniu 1 stycznia br. UE uruchomiła nowy siedmioletni program w zakresie badań naukowych i innowacji pod nazwą „Horyzont 2020”. W ciągu najbliższych siedmiu lat prawie 80 mld euro zostanie zainwestowanych w projekty z zakresu badań naukowych i innowacji w celu wspierania konkurencyjności gospodarczej Europy i poszerzenia granic wiedzy człowieka. Środki z unijnego budżetu na badania są przeznaczane głównie na poprawę warunków życia w takich dziedzinach jak zdrowie, środowisko, transport, żywność i energia. Zawieranie partnerstw badawczych z sektorem farmaceutycznym, lotniczym i kosmonautycznym, samochodowym i elektronicznym stanowi także zachętę dla sektora prywatnego do inwestowania w celu wsparcia przyszłego wzrostu i tworzenia miejsc pracy dla specjalistów. Program „Horyzont 2020” będzie w jeszcze większym stopniu skoncentrowany na przekształcaniu wybitnych pomysłów w produkty, procesy i usługi rynkowe.

- **Dodatkowe informacje**

AT~SEA: <http://www.atsea-project.eu>

Artykuł i film na stronie magazynu „Horizon”: http://horizon-magazine.eu/article/new-dimension-seaweed-farming_en.html

Strona internetowa programu „Horyzont 2020”: <http://ec.europa.eu/programmes/horizon2020/>

6. ZATRUDNIENIE - Komisja z zadowoleniem przyjmuje nową sieć publicznych służb zatrudnienia jako ważny krok na drodze do wdrożenia gwarancji dla młodzieży

Komisja Europejska z zadowoleniem przyjęła oficjalną inaugurację sieci publicznych służb zatrudnienia, ogłoszoną w dniu 23 września br. Są to nowe struktury współpracy mające pomóc państwom członkowskim w dalszym koordynowaniu swojej polityki i walki z bezrobociem. Pozwolą one także wzmocnić ramy europejskiego zarządzania gospodarczego. Zwiększenie wsparcia ze strony publicznych służb zatrudnienia na rzecz młodzieży w państwach członkowskich ma szczególne znaczenie dla praktycznego wdrożenia **gwarancji dla młodzieży**, które stanowią ambitne reformy w całej UE mające na celu pomóc wszystkim bezrobotnym osobom poniżej 25. roku życia w znalezieniu pracy. Zarząd nowej sieci po raz pierwszy spotkał się dnia 23 września br. w Brukseli.

Podstawą funkcjonowania nowej sieci jest decyzja Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie zwiększenia wydajności publicznych służb zatrudnienia poprzez bliższą współpracę, przyjęta w maju 2014 r., zgodnie z pakietem dotyczącym zatrudnienia z 2012 r..

László Andor, komisarz ds. zatrudnienia, spraw społecznych i włączenia społecznego, stwierdził: „Sprawne i wydajne publiczne służby zatrudnienia odgrywają zasadniczą rolę w zapewnianiu szybkiego dostępu do zatrudnienia i szkoleń osobom bezrobotnym w Europie. Nowa sieć przyczyni się do modernizacji i reform w całej UE. W wielu państwach członkowskich konieczna jest także reforma publicznych służb zatrudnienia, by móc skutecznie wdrożyć gwarancję dla młodzieży oraz pomóc młodym bezrobotnym i nieaktywnym zawodowo osobom w znalezieniu pracy lub szkolenia. Nowa sieć to kolejny sygnał, że Europa korzysta ze wszystkich dostępnych narzędzi do walki z bezrobociem”.

Nowa struktura zapewni większe możliwości w zakresie porównywania wyników publicznych służb zatrudnienia względem odpowiednich poziomów odniesienia, określania dobrych praktyk i pogłębiania współpracy, m.in. poprzez wzajemne uczenie się i programy wzajemnej pomocy.

Jednym z pilniejszych zadań w ramach sieci jest wymiana wiedzy i najlepszych praktyk w zakresie wdrażania gwarancji dla młodzieży, jako że większość publicznych służb zatrudnienia to wyznaczone krajowe punkty kontaktowe dla tej kluczowej reformy. W wielu państwach członkowskich konieczne jest usprawnienie funkcjonowania publicznych służb zatrudnienia, by móc zapewnić młodym ludziom odpowiednie indywidualne porady na temat możliwości zatrudnienia, kształcenia i szkoleń, które najlepiej uwzględnią ich sytuację i w ciągu czterech miesięcy zaowocują konkretną i dostosowaną do ich indywidualnych potrzeb ofertą.

Sieć pomoże również państwom członkowskim lepiej wdrażać zalecenia dla poszczególnych krajów dotyczące publicznych służb zatrudnienia, wydane przez Radę w ramach [europejskiego semestru](#). W 2014 r. takie zalecenie otrzymało 11 państw (Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Czechy, Węgry, Włochy, Portugalia, Rumunia, Słowacja, Słowenia i Hiszpania). Osoby odpowiedzialne za wyznaczanie kierunków polityki krajowej będą korzystać z fachowej wiedzy udostępnianej w ramach sieci w zakresie projektowania, rozwoju i oceny polityki zatrudnienia.

Działaniami sieci kieruje zarząd sieci publicznych służb zatrudnienia, w którym zasiadają kierownicy wyższego szczebla z publicznych służb zatrudnienia mianowani przez każde państwo członkowskie i Komisję.

Ze swej strony Komisja ustanowiła sekretariat, którego zadaniem jest wspieranie i ułatwianie prac nowej sieci oraz zapewnienie jej sprawnego funkcjonowania i znaczenia dla polityki.

- **Kontekst**

Obecnie w większości państw członkowskich na nowo określa się rolę publicznych służb zatrudnienia, tak aby przekształcić je w bardziej elastycznych, nowoczesnych i zorientowanych na klienta dostawców usług w celu dopasowania osób szukających zatrudnienia do wolnych miejsc pracy oraz możliwości szkoleniowych. Teraz właśnie nastał właściwy czas na wzmocnienie współpracy między publicznymi służbami zatrudnienia z myślą o wspólnym czerpaniu jak największych korzyści z różnych aspektów współpracy.

Nowoczesne i efektywne publiczne służby zatrudnienia muszą rozwinąć szerszą współpracę z instytucjami edukacyjnymi i szkoleniowymi, wzmocnić efekt synergii z partnerami prywatnymi i innymi podmiotami na rynku pracy, zwracać większą uwagę na potrzeby pracodawców i na zdobywanie kompetencji, a także coraz częściej w inteligentny sposób wykorzystywać technologie informacyjno-komunikacyjne.

Istniejąca od 1997 r. nieformalna grupa ekspertów z europejskich publicznych służb zatrudnienia przedkłada Komisji informacje na temat kwestii związanych z zatrudnieniem.

Nowa sieć zbliża krajowe publiczne służby zatrudnienia i jaśniej określa ich status oraz zadania. Ułatwi to wdrożenie obecnych i przyszłych działań politycznych i sprawi, że sieć będzie uznawana przez wszystkie instytucje i państwa członkowskie.

- **Dodatkowe informacje**

Publiczne służby zatrudnienia: <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=105&langId=pl>

Zatrudnienie młodzieży: <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1036>

Gwarancja dla młodzieży: <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1079&langId=pl>

Wdrażanie gwarancji dla młodzieży:

<http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1094&langId=en>

7. ZATRUDNIENIE - Gwarancja dla młodzieży: jak wykorzystać fińskie doświadczenia

W dniach 18-19 września przedstawiciele państw członkowskich spotkali się w Helsinkach w celu dokonania przeglądu wdrażania gwarancji dla młodzieży w Finlandii, kraju, który jako jeden z pierwszych rozwinął wspomniany program. Spotkanie jest częścią **programu**

wzajemnego uczenia się zainicjowanego przez Komisję Europejską. Stanowi okazję dla 13 państw członkowskich (Austrii, Belgii, Danii, Estonii, Francji, Niemiec, Irlandii, Litwy, Łotwy, Luksemburga, Holandii, Polski i Szwecji) do zapoznania się z fińskimi doświadczeniami i wyciągnięcia wniosków na potrzeby wdrażania gwarancji dla młodzieży.

László Andor, komisarz ds. zatrudnienia, spraw społecznych i włączenia społecznego, skomentował: „Ponieważ państwa członkowskie są obecnie na etapie wdrażania gwarancji dla młodzieży, wymiana dobrych praktyk i wzajemne uczenie się są ważniejsze niż kiedykolwiek wcześniej. Finlandia stanowi punkt odniesienia w tej dziedzinie i inne rządy mogą uznać pewne elementy fińskiego systemu za przydatne we własnych krajach. Przeprowadzana wzajemna ocena jest przykładem bliskich kontaktów między Komisją a państwami członkowskimi służących przyspieszeniu wdrażania gwarancji dla młodzieży”.

Uczestnicy konferencji przedyskutowali różne aspekty realizacji programu mające zapewnić mu sukces. Omówili m.in. możliwe sposoby zawierania partnerstw i promowania współpracy między różnymi zainteresowanymi stronami na szczeblu lokalnym, w szczególności szkołami, publicznymi służbami zatrudnienia, przedsiębiorstwami i władzami lokalnymi. Dyskutowali również nad tym, jak popularyzować przyuczanie do zawodu oraz jak mierzyć postępy w osiągnięciu celów programu.

Komisja zapewnia stałe szerokie wsparcie państwom członkowskich, pomagając we wdrażaniu gwarancji dla młodzieży. W dniu 9 września br. koordynatorzy 18 projektów pilotażowych gwarancji dla młodzieży spotkali się w Brukseli, aby dokonać przeglądu dotychczasowych osiągnięć oraz podzielić się praktycznymi doświadczeniami z realizacji programów krajowych w zakresie gwarancji dla młodzieży.

- **Kontekst**

W ramach gwarancji dla młodzieży państwa członkowskie powinny zagwarantować, aby w ciągu czterech miesięcy od opuszczenia szkoły lub utraty pracy, młodzi ludzie w wieku do 25 lat mogli znaleźć dobrą pracę dostosowaną do ich wykształcenia, umiejętności i doświadczenia lub zdobyć wykształcenie, umiejętności i doświadczenie niezbędne do znalezienia pracy w przyszłości dzięki programom przyuczania do zawodu, szkoleniom lub dalszej edukacji.

Gwarancja dla młodzieży stanowi zarówno reformę strukturalną mającą zdecydowanie poprawić przejście od kształcenia do zatrudnienia, jak i natychmiastowy środek wspierania zatrudnienia młodych ludzi.

Program opiera się na pozytywnych doświadczeniach Austrii i Finlandii, które pokazały, że inwestycje ułatwiające absolwentom szkół wchodzenie na rynek pracy są opłacalne. W Finlandii dzięki programowi gwarancji dla młodzieży spadło bezrobocie wśród ludzi młodych: w ciągu trzech miesięcy od momentu rejestracji 83,5% z powodzeniem znalazło pracę, podjęło szkolenie, staż lub dalsze kształcenie.

Fińskim programem objęto wszystkich młodych ludzi w wieku poniżej 25 lat, a także osoby w wieku od 25 do 29 lat, które ukończyły szkołę w ciągu ostatnich miesięcy. W dniu 1 stycznia 2013 r. wprowadzono odnowioną gwarancję dla młodzieży.

Wszystkie 28 państw członkowskich przedstawiło swoje plany wdrożenia gwarancji dla młodzieży. Państwa członkowskie podejmują również pierwsze kroki w celu ustanowienia swoich programów gwarancji dla młodzieży (szczegółowe informacje dostępne są [tutaj](#)).

- **Dodatkowe informacje**

Strona internetowa komisarza László Andora:

http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/andor/index_en.htm

Program wzajemnego uczenia się: <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1047>

Gwarancja dla młodzieży (jęz. angielski, niemiecki lub francuski):

http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-14-530_en.htm

8. ZATRUDNIENIE - Gwarancja dla młodzieży: Komisja przeprowadza przegląd 18 projektów pilotażowych

W dniu 9 września w Brukseli odbyło się seminarium, na którym przedstawiciele Komisji Europejskiej spotkają się z koordynatorami **18 projektów pilotażowych gwarancji dla młodzieży**. Na spotkaniu omówione zostały osiągnięcia i doświadczenia zdobyte podczas realizacji tych projektów. Projekty pilotażowe wprowadzają w życie gwarancje dla młodzieży, na przykład poprzez wzmocnienie powiązań między pracodawcami a szkołami oraz poprzez zwiększenie wsparcia dla młodych ludzi ze strony publicznych służb zatrudnienia.

László Andor, komisarz UE ds. zatrudnienia, spraw społecznych i włączenia społecznego, powiedział: „Gwarancja dla młodzieży to strukturalna reforma, która wymaga od państw członkowskich usprawnienia ich polityki zatrudnienia młodzieży na wszystkich szczeblach. Projekty pilotażowe pokazują, że takie podejście się sprawdza i przynosi rezultaty. Gwarancja dla młodzieży okazuje się być najszybciej wdrażaną reformą strukturalną UE. Komisja bezpośrednio współpracuje z wszystkimi państwami członkowskimi, aby zapewnić pełne i szybkie wdrożenie gwarancji dla młodzieży.”

Realizację 18 projektów pilotażowych w ramach inicjatywy „gwarancja dla młodzieży” rozpoczęto między sierpniem a grudniem 2013 r. Każdy z nich trwał około 12 miesięcy. Projekty te są obecnie realizowane w siedmiu państwach: w Hiszpanii, Irlandii, na Litwie, w Polsce, Rumunii, Wielkiej Brytanii i we Włoszech. Ich celem jest dostarczenie państwom członkowskim praktycznego i odpowiedniego doświadczenia w zakresie wdrażania ich krajowych programów gwarancji dla młodzieży oraz związanych z nimi działań, wykorzystując [Europejski Fundusz Społeczny](#) i [Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych](#).

- **Kontekst**

Zalecenie dotyczące gwarancji dla młodzieży zostało formalnie przyjęte przez Radę Ministrów UE w dniu 22 kwietnia 2013 r. na podstawie wniosku przedstawionego przez Komisję w grudniu 2012 r. i zostało zatwierdzone przez Radę Europejską w czerwcu 2013 r. . W ramach gwarancji dla młodzieży państwa członkowskie powinny zapewnić, aby w ciągu czterech miesięcy od opuszczenia szkoły lub utraty pracy, młodzi ludzie mogli znaleźć pracę dostosowaną do ich wykształcenia, umiejętności i doświadczenia lub zdobyć wykształcenie, umiejętności i doświadczenie niezbędne do znalezienia pracy w przyszłości.

Wszystkie 28 państw członkowskich przedstawiło swoje plany wdrożenia gwarancji dla młodzieży. Państwa członkowskie podejmują również pierwsze kroki w celu opracowania swoich programów gwarancji dla młodzieży (szczegółowe informacje dostępne są [tutaj](#)). Osiemnaście pilotażowych projektów gwarancji dla młodzieży opracowano w 2012 r. na wniosek Parlamentu Europejskiego.

Najważniejszym źródłem finansowania UE przeznaczonego na wdrożenie gwarancji dla młodzieży będzie Europejski Fundusz Społeczny, w ramach którego państwa członkowskie

mają dostęp do środków finansowych w wysokości ponad 10 mld euro rocznie w okresie 2014–2020. Wdrażanie gwarancji dla młodzieży zostało uznane za priorytet w ramach **umów partnerstwa** przyjętych do tej pory przez 16 państw członkowskich (Dania, Niemcy, Polska, Grecja, Słowacja, Cypr, Łotwa, Estonia, Litwa, Portugalia, Rumunia, Bułgaria, Francja, Niderlandy, Republika Czeska, Węgry), które dotyczą wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w okresie 2014–2020. Umowy partnerstwa z pozostałymi państwami członkowskimi są obecnie rozpatrywane przez Komisję.

Aby uzupełnić dostępne wsparcie finansowe UE na rzecz regionów, w których trudności związane z bezrobociem osób młodych i biernością zawodową są najpoważniejsze, Rada i Parlament Europejski uzgodniły stworzenie specjalnego narzędzia finansowego dysponującego budżetem w wysokości 6 mld euro – Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych (YEI) – aby pomóc państwom członkowskim, w których znajdują się regiony, gdzie stopa bezrobocia młodzieży przekracza 25 proc. Środki finansowe obejmują 3 mld euro ze specjalnej nowej linii budżetowej UE przeznaczonej na zatrudnienie młodzieży (skoncentrowane w latach 2014–2015), uzupełnione co najmniej 3 mld euro ze środków państw członkowskich z Europejskiego Funduszu Społecznego.

Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych wzmacnia wsparcie z Europejskiego Funduszu Społecznego na wdrażanie gwarancji dla młodzieży poprzez finansowanie działań wspierających bezpośrednio młodzież niekształcąca się, niepracująca ani nieszkoląca się (młodzież NEET) w wieku do 25 lat, lub w przypadku gdy państwa członkowskie uzna za istotne, do 29 lat. Środki z Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych mogą być wykorzystane na rzecz takich działań jak dofinansowanie zatrudnienia i wsparcie dla młodych ludzi rozpoczynających działalność gospodarczą. Mogą one być także stosowane w celu zapewnienia młodym ludziom pierwszych doświadczeń zawodowych i do oferowania staży, praktyk zawodowych, dalszego kształcenia i szkolenia.

Dwadzieścia państw członkowskich kwalifikuje się do finansowania w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, ponieważ znajdują się z nich regiony, w których stopa bezrobocia młodzieży przekracza 25 proc. Fundusze te są programowane w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego w latach 2014–2020. Wydatki są kwalifikowalne od dnia 1 września 2013 r., co oznacza, że środki mogą zostać przyznane z mocą wsteczną od tego czasu. Władze krajowe muszą przedłożyć Komisji do zatwierdzenia programy operacyjne określające działania, w których wykorzystuje się środki w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych. Do tej pory Komisja przyjęła dwa programy operacyjne

dotyczące Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych - przedstawione przez Francję i Włochy. Przygotowania w innych państwach członkowskich są na dobrej drodze.

- **Dodatkowe informacje**

Umowy partnerstwa: http://ec.europa.eu/contracts_grants/agreements/index_pl.htm

Zob. [http://europa.eu/rapid/press-release MEMO-14-521_en.htm](http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-14-521_en.htm)

Gwarancja dla młodzieży: <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1079&langId=pl>

Wstępne sprawozdanie w sprawie projektów pilotażowych gwarancji dla młodzieży: <http://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=12614&langId=en>

Zatrudnienie młodzieży: <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1036>

Strona internetowa komisarza László Andora: http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/andor/index_en.htm

9. ZATRUDNIENIE - Mobilność pracowników pomoże sprostać wyzwaniom związanym z kwalifikacjami siły roboczej i wyzwaniom demograficznym w UE

Aby zaradzić skutkom starzenia się społeczeństwa, UE będzie musiała zlikwidować różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn oraz zwiększyć aktywność zawodową młodych i starszych osób. Kluczową rolę do odegrania mają jednak także mobilność i migracja. Takie są główne ustalenia opublikowanego 18 września 2014 r. wspólnego sprawozdania Komisji i OECD na temat dopasowania migracji ekonomicznej do potrzeb rynku pracy (ang. Matching Economic Migration with Labour Market Needs).

László Andor, komisarz ds. zatrudnienia, spraw społecznych i włączenia społecznego, skomentował: „Niniejsze sprawozdanie przygotowane wspólnie z OECD dostarcza cennych wskazówek co do czekających nas poważnych wyzwań demograficznych. Zapewnienie mobilności pracowników w UE na sprawiedliwych zasadach, poprawa jakości szkoleń w celu zapobiegania niedoborowi kwalifikacji, zapewnienie godziwych warunków pracy i lepsza integracja pracowników spoza Unii mogą stanowić część rozwiązania problemu starzenia się społeczeństwa i przyszłych niedoborów wykwalifikowanej siły roboczej na europejskim rynku pracy”.

Cecilia Malmström, komisarz do spraw wewnętrznych, oświadczyła: „Wiele krajów UE nie jest dzisiaj w stanie zaspokoić swojego popytu na siłę roboczą wyłącznie za pomocą lokalnych

pracowników. Zasadnicze pytanie nie dotyczy potrzeby migracji, lecz wykorzystania jej w jak najbardziej skuteczny sposób. Aby czerpać korzyści z migracji, potrzebujemy otwartych, przejrzystych i realistycznych strategii politycznych opartych na integracji i silnym przywództwie politycznym”.

Stefano Scarpetta, dyrektor ds. zatrudnienia, pracy i spraw społecznych OECD, powiedział: „Może dziwić fakt, że mówimy o dopasowaniu migracji ekonomicznej do potrzeb rynku pracy w momencie, gdy wiele krajów w Europie boryka się z problemem utrzymującego się bezrobocia i rosnącą niechęcią do migracji. Europa byłaby jednak już teraz w lepszej kondycji, gdyby bardziej efektywnie wykorzystywała umiejętności migrantów. Udana integracja migrantów i ich potomstwa, a także skuteczniejsze systemy zarządzania migracją zarobkową reagujące na rzeczywiste potrzeby są konieczne zarówno dla zwiększenia spójności społecznej, jak i dla poprawy konkurencyjności Europy”.

- **Niż demograficzny oraz niedobór wykwalifikowanej siły roboczej**

Przewiduje się, że w latach 2013–2020 liczba ludności w wieku produkcyjnym (15-64 lat) w Europie spadnie o 7,5 mln (-2,2 proc.). Jednocześnie w całej strefie OECD liczba ta wzrośnie o taki sam odsetek. Według scenariusza zakładającego zerowe saldo migracji liczba ludności w wieku produkcyjnym w 28 państwach UE zmniejszy się jeszcze bardziej, nawet o 11,7 mln (-3,5 proc.) do 2020 r.

Niesie to konsekwencje nie tylko demograficzne: ponieważ rynek pracy jest dynamiczny, a zawody zmieniają się, niedobór wykwalifikowanej siły roboczej i niedopasowanie umiejętności urosną w UE do rangi istotnych problemów. Według **Europejskiego badania przedsiębiorstw z 2013 r.** przeprowadzonego przez Eurofound mimo niepełnego wykorzystania siły roboczej 40 proc. przedsiębiorstw w UE ma trudności ze znalezieniem pracowników posiadających odpowiednie kwalifikacje. Dostępne dane wskazują, że ogólnie w większości krajów OECD zapotrzebowanie na pracowników w ciągu następnej dekady będzie się koncentrować na określonych zawodach – w większości wymagających wysokich kwalifikacji, ale też średniego poziomu umiejętności.

Wspólne sprawozdanie UE-OECD określa trzy uzupełniające się strategie stanowiące odpowiedź na zaistniałą sytuację:

1. wspieranie wewnątrzunijnej mobilności pracowników w celu zapewnienia lepszej alokacji umiejętności;

2. lepsza integracja migrantów spoza UE mająca zapewnić wykorzystanie ich umiejętności w bardziej inteligentny sposób;
3. przyciągnięcie wykwalifikowanych migrantów potrzebnych na rynku pracy w UE.

- **Wspieranie wewnątrzunijnej mobilności pracowników**

Wkład unijnych pracowników mobilnych w ogólny wzrost zatrudnienia jest oczywisty: wskaźnik zatrudnienia osób, które przemieszczają się między państwami UE, jest wyższy niż w przypadku obywateli pozostających w kraju i wynosi 68 proc. w porównaniu z 64,5 proc. Ponadto wewnątrzunijna mobilność pomaga bardziej efektywnie wykorzystywać zasoby ludzkie poprzez transfer pracowników i umiejętności z regionów i krajów o mniejszym zapotrzebowaniu do miejsc, w których pracownicy i umiejętności są potrzebne.

Z przedstawionego sprawozdania wynika, że, aby usunąć dalsze przeszkody dla mobilności, konieczne będą działania polityczne. Zwiększenie wewnątrzunijnej mobilności pracowników będzie również wymagać lepszych narzędzi dopasowania umiejętności do potrzeb rynku pracy i większego nacisku na naukę języków obcych.

- **Lepsza integracja migrantów spoza UE**

W 2013 r. wskaźnik zatrudnienia obywateli krajów trzecich mieszkających w UE był o 12 punktów procentowych niższy od średniego wskaźnika zatrudnienia obywateli UE (52,6 proc. w porównaniu z 64,5 proc.). Różnica ta jest jeszcze bardziej widoczna w przypadku osób z wyższym wykształceniem.

W sprawozdaniu zwrócono uwagę na fakt, że ten istotny problem marnotrawienia ludzkiego kapitału można by rozwiązać poprzez ułatwienie uznawania zagranicznych kwalifikacji, dopilnowanie, aby imigranci mieli dostęp do najbardziej skutecznych aktywnych programów rynku pracy, i zapewnienie szkoleń językowych dostosowanych do umiejętności migrantów w krajach przeznaczenia.

- **Przyciągnięcie siły roboczej o kwalifikacjach potrzebnych na rynku pracy w UE**

Pomimo liberalizacji odnośnych przepisów migracja wykwalifikowanej siły roboczej z krajów spoza UE do większości państw członkowskich UE pozostaje obecnie na niskim poziomie. Według sprawozdania wynika to z systemu umożliwiającego legalny wjazd na terytorium UE

oraz niechęci pracodawców w większości krajów do zatrudniania osób z zagranicy. W sprawozdaniu podkreślono kilka wariantów przyszłych działań, takich jak zapewnienie lepszej równowagi między poleganiem na potrzebach pracodawców oraz mechanizmami zabezpieczeń, a także udoskonalenie narzędzi umożliwiających pracodawcom identyfikację potencjalnych pracowników migrujących, w tym zagranicznych studentów.

- **Kontekst**

Komisja Europejska i OECD prowadziły wspólny projekt badawczy dotyczący dopasowywania migracji ekonomicznej do potrzeb rynku pracy przez trzy lata. W 2012 r. przedstawiono pierwszą publikację dotyczącą wolnego przepływu pracowników i dostosowań rynku pracy w Unii Europejskiej i krajach OECD: „**Free Movement of Workers and Labour Market Adjustment – Recent Experiences from OECD Countries and the European Union**”. W dniu 18 września 2014 r. natomiast opublikowano sprawozdanie końcowe pt. „**Matching Economic Migration with Labour Market Needs**” wraz z krótkim posumowaniem.

W pakiecie dotyczącym zatrudnienia z 2012 r. przedstawiono wizję rzeczywistego unijnego rynku pracy. W związku z tym podejmowano różne inicjatywy w celu usunięcia barier dla mobilności, takie jak niedawno przyjęte unijne dyrektywy w sprawie ułatwienia korzystania z praw do swobodnego przemieszczania się oraz w sprawie nabywania i zachowywania dodatkowych uprawnień emerytalnych. Wśród pozostałych inicjatyw znalazły się: wniosek mający na celu dalsze ulepszenie ogólnoeuropejskiej sieci dla osób szukających pracy [EURES](#) oraz dyrektywa w sprawie egzekwowania przepisów o delegowaniu pracowników.

Komisja podjęła także działania wspierające integrację obywateli spoza UE, zwłaszcza dzięki środkom z [funduszu na rzecz integracji](#). Udostępniła również wskazówki w zakresie integracji migrantów na rynku pracy w ramach rocznych [zaleceń dla poszczególnych krajów](#) w przypadku tych państw, w których różnice w zatrudnieniu migrantów i obywateli są najbardziej wyraźne.

- **Dodatkowe informacje**

Pakiet dotyczący zatrudnienia: <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1039>

Wspólne sprawozdanie UE-OECD na temat dopasowania migracji ekonomicznej do potrzeb rynku pracy – „Matching economic migration with labour market needs in Europe”:

http://www.oecd-ilibrary.org/social-issues-migration-health/matching-economic-migration-with-labour-market-needs_9789264216501-en

Podsumowanie: <http://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=12628&langId=en>

„Free Movement of Workers and Labour Market Adjustment – Recent Experiences from OECD Countries and the European Union”:

http://www.oecd-ilibrary.org/social-issues-migration-health/free-movement-of-workers-and-labour-market-adjustment_9789264177185-en

Europejskie badanie przedsiębiorstw:

http://www.eurofound.europa.eu/surveys/ecs/2013/index_pl.htm

<http://www.eurofound.europa.eu/surveys/ecs/2013/>

10. ZATRUDNIENIE - Praca przymusowa: Komisja wzywa kraje UE do wdrożenia nowego protokołu MOP

Komisja Europejska przedstawiła 11 września 2014 r. Radzie Ministrów UE propozycję upoważnienia państw członkowskich UE do ratyfikacji nowego protokołu do [konwencji o pracy przymusowej](#) Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP). Protokół wraz z uzupełniającym zaleceniem przyjęto w czerwcu br. na 103. sesji Międzynarodowej Konferencji Pracy. Kraje ratyfikujące protokół MOP zgadzają się zapobiegać stosowaniu pracy przymusowej, w szczególności w kontekście handlu ludźmi, zwiększyć ochronę ofiar oraz zapewnić dostęp do odszkodowania. Protokół umożliwi również zacieśnienie międzynarodowej współpracy na rzecz zwalczania pracy przymusowej lub obowiązkowej.

László Andor, komisarz ds. zatrudnienia, spraw społecznych i włączenia społecznego, stwierdził: „Nowy protokół do konwencji o pracy przymusowej MOP ma pomóc w skuteczniejszym zwalczaniu tego zjawiska będącego rażącym pogwałceniem praw człowieka i przystosować ją do wyzwań XXI wieku. Wzywam państwa członkowskie do jak najszybszej ratyfikacji tego protokołu, aby przyczynić się do położenia kresu temu nieludzkiemu wyzyskowi pracowników”.

Państwa ratyfikujące konwencję MOP są zobowiązane do opracowania – w porozumieniu z organizacjami pracowników i pracodawców – polityki krajowej oraz planu działania na rzecz zwalczania pracy przymusowej. Muszą podjąć środki w celu zapobiegania pracy przymusowej między innymi przez informowanie osób znajdujących się w trudnej sytuacji oraz zapewnianie im ochrony przed ewentualnymi nieuczciwymi praktykami w zakresie naboru.

W odniesieniu do ofiar pracy przymusowej, konwencja wprowadza obowiązek zapewnienia ich identyfikacji, uwalniania, ochrony, rekonwalescencji i rehabilitacji. Kolejne klauzule zobowiązują ratyfikujące państwa do zagwarantowania wszystkim ofiarom dostępu do środków naprawczych, takich jak odszkodowania, oraz tego, że właściwe organy nie będą pociągać ofiar do odpowiedzialności karnej za niezgodne z prawem działania, do których te osoby zostały zmuszone.

- **Kontekst**

Zgodnie z szacunkami MOP liczba ofiar pracy przymusowej lub obowiązkowej na świecie wynosi obecnie 21 milionów, a działalność ta generuje 150 mld dolarów amerykańskich nielegalnych zysków rocznie.

UE jest zaangażowana w promowanie praw człowieka, godnej pracy i w likwidację handlu ludźmi, zarówno wewnątrz samej Unii, jak i w swoich stosunkach zewnętrznych. Wszystkie państwa członkowskie UE ratyfikowały podstawowe normy pracy, w tym konwencję o pracy przymusowej MOP. Postanowienia nowego protokołu do niniejszej konwencji odzwierciedlają zasady określone w przepisach i strategiach politycznych UE.

W przypadku ratyfikowania protokołu przez państwa członkowskie zezwolenie Rady jest konieczne, ponieważ jego części wchodzi w zakres kompetencji UE. Jednocześnie UE nie może sama ratyfikować żadnego instrumentu MOP, ponieważ jej stronami mogą być jedynie państwa.

- **Dodatkowe informacje**

Strona internetowa MOP na temat pracy przymusowej:

<http://www.ilo.org/global/topics/forced-labour/lang--en/index.htm>

Strona internetowa komisarza László Andora:

http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/andor/index_en.htm

11. SPORT - Kolejny krok naprzód w walce z ustawianiem wyników zawodów sportowych

Komisja Europejska z zadowoleniem powitała przyjęcie w dniu 18 września 2014 r. [Konwencji w sprawie manipulacji rozgrywkami sportowymi](#), stanowiącej ważny krok w walce z ustawianiem wyników zawodów sportowych. Konwencja zostanie otwarta do podpisu podczas konferencji ministrów ds. sportu państw Rady Europy, odbywającej się w Magglingen/Macolin w Szwajcarii. W ciągu ostatnich dwóch lat Komisja Europejska odegrała główną rolę w przygotowaniu i negocjowaniu tego porozumienia.

Przed rozpoczęciem konferencji europejska komisarz odpowiedzialna za sport, **Androulla Vassiliou**, powiedziała: „Ustawianie wyników zawodów sportowych jest problemem o charakterze transgranicznym – jeśli mamy walczyć z tym groźnym zjawiskiem, konieczne jest podjęcie działań na szczeblu europejskim. Naszym zadaniem jest zapewnić współpracę wszystkich osób zaangażowanych w walkę z oszustami. Konwencja przyczyni się do zacieśnienia współpracy między przedstawicielami ruchu sportowego, operatorami zakładów, organami ścigania, instytucjami rządowymi i europejskimi. Musimy wygrać tę walkę.”

Konwencja, zainicjowana pod auspicjami Rady Europy, została przygotowana wspólnie przez Komisję oraz państwa członkowskie na poziomie UE. Jej celem jest zapobieganie ustawianiu wyników zawodów sportowych oraz manipulacji rozgrywkami sportowymi, jak i wykrywanie i zwalczanie tego procederu. Apeluje się w niej do rządów krajowych o podjęcie środków zapobiegających konfliktom interesów między operatorami zakładów sportowych a organizatorami sportowymi, oraz o zachęcanie organów regulujących zakłady sportowe do nasilenia walki z nadużyciami i nielegalną działalnością bukmacherską.

Komisarz Vassiliou przedstawi na konferencji również inne nowe inicjatywy unijne, wspierane w ramach programu „Erasmus+”, promujące sport i aktywność fizyczną, m.in. [Europejski Tydzień Sportu](#). W konferencji bierze udział ponad 50 ministrów ds. sportu i czołowych przedstawicieli europejskiego ruchu sportowego.

Ministrowie mieli również rozważyć rewizję [Konwencji w sprawie przemocy widzów](#). Od jej przyjęcia w 1985 r. Konwencja ta odegrała znaczną rolę w upowszechnianiu dobrych praktyk dotyczących zwalczania przemocy podczas wydarzeń sportowych. Ministrowie wezwali jednak do jej aktualizacji i zaapelowali o rozszerzenie jej zakresu, aby odzwierciedlała ona zmiany i ulepszenia w dziedzinie bezpieczeństwa, technologii i w sektorze hotelarskim. Porządek obrad przewiduje również dyskusje o sposobach dalszego zacieśniania współpracy między Unią Europejską i Radą Europy oraz europejską reprezentacją Światowej Agencji Antydopingowej (WADA).

- **Kontekst**

Otwarcie do podpisu Konwencji Rady Europy w sprawie manipulacji rozgrywkami sportowymi to pierwszy krok do jej wejścia w życie. Zanim to nastąpi, Konwencję musi ratyfikować pięć stron, z których przynajmniej trzy muszą być państwami członkowskimi Rady Europy. Wszystkie strony zaangażowane w przygotowanie Konwencji będą mogły ją podpisać. Biorąc pod uwagę globalny charakter ustawiania wyników zawodów sportowych, każde państwo będzie miało ostatecznie możliwość podpisania Konwencji.

Nowy unijny program na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu „Erasmus+” dysponuje specjalnym budżetem na sport w wysokości 265 mln euro na okres 2014–2020. „Erasmus+” ma na celu rozwój europejskiego wymiaru sportu, pomagając w rozwiązaniu transgranicznych problemów, takich jak ustawianie wyników zawodów sportowych i doping. W ramach programu wspierane będą także międzynarodowe projekty z udziałem organizacji działających na rzecz sportu masowego, promujące na przykład dobre zarządzanie, włączenie społeczne, dwutorowe kariery i aktywność fizyczną w każdym wieku.

Opracowała:

Dr Magdalena Skulimowska¹

¹ Na podstawie informacji Komisji Europejskiej.